

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXIII

Pafíž
leden-únor 1992

Číslo 1

Během našeho setkání a rozhovoru

začátkem ledna v Centre Sèvres jsme si uvědomili, že vlastně nikdo pořádně neví, jak v současném provizoriu *České katolické misie* funguje její finanční zajištění a co se děje s penězi, které věnujete na její klopýtavý provoz. Ten je možný jen díky vaší obětavosti, díky vašim darům, jiné zdroje *Misie* nemá a asi ještě dlouho mít nebude. "Odsunem" Otce Koláře do Prahy navíc došlo k malé změně, výdaje *Misie* jsou nyní hrazeny ze dvou "pokladen", nikoli z jednoho zdroje (konta *Misie*), jako tomu bylo dříve:

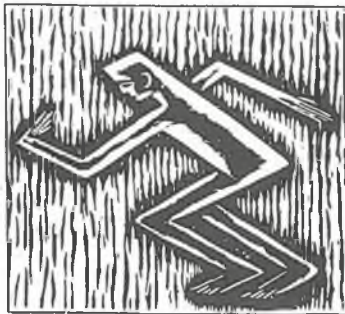
Pokladna ① Původní bankovní konto *Misie* - zůstává stále v platnosti. Zašlete-li tedy šek na toto konto (jeho číslo je na poslední straně *Oběžníku*) nebo věnujete-li finanční příspěvek Otci Kolářovi osobně, zvýšíte tím "bohatství", s kterým může hospodařit pouze on, nikdo jiný, neboť převedení podpisového práva na jinou osobu mu nebylo povoleno. Z tohoto konta hradí Otec Kolář:

a./ Výdaje za nájem kaple a sálu při českých bohoslužbách (jedná se samozřejmě - díky pochopení a velkorysosti domu Centre Sèvres - o úhradu částečnou, zaplatit plnou cenu bychom si nemohli dovolit),

b./ Poštovní poplatky za odesílání *Oběžníků*, příp. za jinou korespondenci,

c./ Výdaj za léky, zakoupené pro starobinec Otce Malého v Praze.

Pokladna ② - Během dlouhodobé nepřítomnosti Otce Koláře usoudili někteří přátelé pana Stránského (člena redakce *Oběžníku*), že je pro ně jednodušší předat příspěvek na *Oběžník* přímo jemu, buď zasláním šeku na jeho jméno nebo v bankovkách při osobním setkání. Takto, živelně, vznikla druhá pokladna zvaná "šrajtofle" (promiňte to ošklivé slovo, ale on ji tak nazval) s penězi *Misie*, kterými se hradí výhradně výdaje, spojené s vydáváním *Oběžníku*. To zn.: tisky, obálky a papíry, eventuelně jiná drobná vydání

OTAKAR KUBÍN - cyklus Lidská bída (dřevoryt, 1914).

(fotokopie, lepidla a pod.). Když před více než rokem Otec Kolář odcházel, ponechal panu Stránskému na tato vydání částku 1000 Frs s tím, že po jejím vyčerpání vyzvedne z konta *Misie* další. Avšak díky příspěvkům "přátel *Oběžníku*" toho dodnes nebylo zapotřebí : i když výdaje s vytisknutím sedmi čísel (v době od 01.12.90 do 10.12.91) činily celkem 2.937,03 Frs (bez poštovního, to hradí pokladna 1, viz výše), zůstává v té "šrajtofli" stále téměř stejná suma, tj. kolem tisíce franků.

Tento způsob podpory *Oběžníku* však vytváří jistý problém, na který se v debatě o hospodaření *Misie* také narazilo: k malé radosti pana Stránského žádná *Farní rada* s pokladníkem - tak jako tomu bylo po odchodu Otce Bernáčka - tentokrát neexistuje, musí tedy s těmito penězi hospodařit zcela sám, vlastně bez kontroly; Otec Kolář se zatím k žádné kontrole neodhodlal.

Proto pan Stránský všem dárcům, kteří dávají příspěvky přímo jemu, nabízí k nahlédnutí faktury za tisky i malý sešit, do něhož zapisuje příjmy a vydání. Na takovou kontrolu máte plné právo, jde o vaše peníze, v žádném případě to nebude považováno za projev nedůvěry.

Nový rok jsme tedy zahájili v naději, že budete-li štedří alespoň tak jako v roce minulém, udržíme činnost *Misie* i *Oběžník* také v tomto roce - a snad až do příchodu nového "Petra".
Vaše redakce *Oběžníku*.

4.

KŘESŤANSTVÍ A EKOLOGIE

V šedesátých letech napsal americký teoretik *White* v časopise *Science* stať, která se stala velmi populární; pojednává o podílu viny judeo-křesťanské tradice na vyhocení současného ekologického problému. Křesťanství má ve svém podtextu antropocentrismus, ve středu pozornosti je v něm morálka, člověk, podobně jako v ostatních semitských náboženstvích (judaismus, islám). Tato náboženství jsou politická v původním smyslu toho slova, zabývají se uspořádáním vztahů v komunitě, v polis, jsou "omezeny městskými zdmi".

(Mímochodem : Asi to není náhoda, že se myšlenky socialismu a komunismu zrodily právě na půdě připravené a obdělané křesťanstvím : *Revoluce tolik připomíná Apokalypsu, ale Apokalypsu bez Božího zásahu; hlásá příchod dne, kdy se v jediném okamžiku všechno změní, na zem sestoupí Království Boží, nastane pozemský ráj.*

Ruská revoluce není pouze politický, ale také náboženský jev; právě tohle je pro Evropu tak těžké pochopit.
A. Siňavskij,
V. Merezkovskij.)

Ne všechna náboženství se co do vztahu k přírodě chovají stejně. Náboženství indická se snaží žít s přírodou v souladu, v náboženstvích sino-japonských je dimenze přírody nejrozvinutější, člověk hledá harmonii v přírodním dění.

Krásně je tento posun vidět na svatých místech jednotlivých náboženství - u semitských náboženství jsou to chrámy a kostely; slouží k tomu, aby se tam lidé sešli, jednoznačně tam převažuje morálně politická dimenze. Ve východoasijských náboženstvích jsou svatými místy místa přírodní, která neslouží ke shromažďování, ale k tomu, aby tam jednotlivci meditoval, hledal jednotu s přírodou, se světem.
PhDr. S. Hubík.

(K tomu můžeme ovšem namítnout, že i příroda - v oblastech semitských náboženství představovaná pouští - byla místem meditace pro sv. Jana Křtitele i pro Ježíše Krista ;

poustevníci, kteří se uchýlovali do "náruče přírody" existovali od dob starozákonních).

Kritický přístup filozofů, kteří vidí ve Starém zákoně zdroj panského přístupu k přírodě, se nejčastěji odvolává na 26. - 28. verš první kapitoly Genesis (1. knihy Mojžíšovy) :

"... A Bůh jim požehnal a řekl jim: Plodte a množte se a naplňte zemi. Podmaňte ji a panujte nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nade vším živým, co se na zemi hýbe".

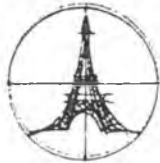
Ano, podle bible byl člověk učiněn pánem všeho tvorstva, ale především má být služebníkem božím a správcem přírody. Příroda byla dána člověku Bohem ke spravování, člověk je za to Stvořiteli odpovědný :

" Bůh Stvořitel podepírá a miluje všechno své stvoření. Bůh postavil člověka do zahrady v Eden, aby ji obdělával a střežil ". (Gn 2, 15).

" Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí ". (Ž 24, 1 - 2).

Přírodních motivů je v bibli ve srovnání s texty jiných náboženství málo a ještě méně se v ní hovoří o vztahu člověka a přírody. Je otázkou, do jaké míry na to mohl mít vliv dobový překlad bible. Někteří teologové popírají Whitovo tvrzení o přírodě nepřátelském vztahu biblických textů, naopak, nacházejí v nich doklady boží lásky ke všemu stvoření. A vinu člověka vůči přírodě interpretují jako hřích, jako odchýlení od božích záměrů, jako dílo lidského selhání.

(pokračuje)

Zajímavosti z domova i ze světa

- V Institut Polonais de Paris uspořádalo kulturní oddělení velvyslanectví ČSFR v Paříži 9. prosince m.r. promítání filmu A. Hannauerové o situaci církve v Československu v letech 1948 - 1989, s názvem *Stát proti víře*.

■ V polovině prosince m.r. byla podepsána smlouva mezi firmou *Baťa ČSFR* a českou stranou. Předmětem smlouvy bylo převedení části obchodní sítě a závodu v Dolním Němci do majetku firmy *Baťa*, jež přebírá i dluhy za rekonstrukci Domu obuvi v Praze ve výši dvou miliónů USD.

■ Od 3. do 19. července t.r. organizuje kanadská Cyrilometodějská liga pod vedením Otce Josefa Šacha, děkovnou pouť exulantů za osvobození vlasti na Velehrad a další místa ve vlasti (Tatry, Sv.Hostýn, Sv.Kopeček, Hradec Králové, St.Boleslav, Sv.Hora. Od 12. 07. pobyt v Praze). Pontifikální mši bude sloužit Otec biskup J. Škarvada. Pro účastníky z Evropy je sraz v Praze nebo v Uh.Hradišti, účast je možná i pouze na Velehradě. Podrobné informace poskytuje : Zdeněk Zimmer, 877 Upper Gage, Apt. 908, HAMILTON, Ont. L8V 4K8 Canada, tel 416 383 5241.

■ Náměstek ministra zahraničních věcí RNDr Martin Palouš zaslal panu E. Rehákoví z Paříže dopis s upřímným poděkováním za obětavou práci, kterou po únoru 1948 vykonal pro politické úprchlíky, i za dlouholetou aktivitu v čele *Shromáždění evropských porobených národů* (ACEN), jež napomohla obnově demokracie a svobody v naší zemi.

■ Studenti FAMU se obrátili na všechny instituce a spoluobčany, kteří by mohli pomoci jejich spolužákovi. Onemocněl zhubnou nemocí a poslední možností jeho záchrany je transplantace kostní dřeně a ta je uskutečnitelná jedině se zahraniční spoluprací. Pro shromáždění potřebného obnosu je zřízeno u Komerční banky Praha 1, Na příkopě 28, konto číslo

35-2920-01, směrový kód 0100. Další informace poskytne P. Volrábová na katedře režie (235-9295) nebo paní Daňhelová na katedře kamery (261-736), FAMU, Smetanovo nábřeží 2, Praha 1.

■ Svatý otec Jan Pavel II. propůjčil třem kněžím pražské arcidiecéze titul monsignora: *Dr. Oto Mádrovi, Dr. Jiřímu Reinsbergovi a Otcí Vladimíroví Vyhlídkovi*. Čestný titul za věrné služby církvi propůjčil Sv. otec rovněž dlouholetému zaměstnanci Pražského arcibiskupství, panu *J. Bláhovi*.

■ *L'Amitié Franco-Tchécoslovaque*, pobočka v ČSFR, požádala MNO o pomoc ve věci zřízení pamětní desky gen. *L. E. Faucherovi* a navrhuje, aby tato deska byla umístěna v těsném sousedství pamětní desky komunisty popraveného gen. H. Píky. Náměstek ministra obrany PhDr. A. Rašek tento návrh na uctění památky upřímného přítele naší republiky a její armády uvítal, a pověřil náčelníka Historického ústavu čs. armády vypracováním potřebných podkladů, včetně posouzení nejvhodnějšího umístění desky.

■ Pan *Jaroslav Jáchym* vyzývá české a slovenské emigranty a exulanty ke spolupráci a podpoře styků mezi SECOURS CATHOLIQUE a Charitami českými a slovenskými. První kontakty mezi nimi byly navázány již koncem roku 1990, ale pro další rozvoj styků je zapotřebí dalších dobrovolníků, jako dopisovatelů, překladatelů, dárců, spojek mezi osobami a spolky. Podrobnější informace na adrese: *J. Jáchym, 10 rue Pégoud, 90130 PETIT-CROIX*.

■ Slovenská farnost v Paříži dostane nového kněze: Bude jím Otec A. Zeman SDB, dosavadní farář slovenské farnosti v Mnichově. Ředitelem Slovenské katolické misie ve Francii zůstane i nadále Otec F. Reves.

■ Jak už se stalo tradicí, také koncem m.r. byly ve stanu před pařížskou radnicí po celý měsíc vystaveny "jesličky", tentokrát z 15. stol. Čistý výtězek z této hojně navštívené výstavy (550.000 Frs) předala 3. února t.r. *Mme Chirac* paní *Olze Havlové*, předsedkyni *Výboru dobré vůle* ; bude použit k přestavbě a vybavení dvou penzionů na Moravě pro mentálně postižené děti. Těm z našich krajanů, kteří se přihlásili ke službě u informačního a prodejního pultu, vyslovujeme upřímné poděkování, neboť tato obětavost přinesla *Výboru dobré vůle* dalších 26.500 Frs.

U příležitosti předání této částky dne 4. února, položili jsme paní *Havlové* několik otázek. Tento rozhovor však pro nedostatek místa otiskneme až v příštím čísle *Oběžníku*.

Zaznamenali jsme pro rozumné čtenáře: seznamujeme je s fakty a názory a ponecháváme jim volnost, aby si utvořili vlastní úsudek

● ... Novoroční projev pana prezidenta (...) nesnese srovnání s jeho projevem z ledna 1990. Onen projev před dvěma lety, to byl zvon, jehož hlas v letech stranicko-stařeckých blábolů nebylo lze nepocítovat jako očistnou sprchu a naději. Letošní vystoupení bylo vystoupením unaveného muže, obtěžkaného dvouletými zkušenostmi z praktické politiky. Prezident rekapituloval, málo naznačoval a nic nesliboval pro rok nastávající. Dalekou, předalekou cestu urazil V. Havel... (...) Letošní neúspěšný pokus maximálním osobním nasazením ovlivnit státoprávní vyjednávání mezi Českou a Slovenskou republikou byl zřejmě poslední kapkou, která změnila druhdy třpytivého dona Quijota disidentu v realistu, dobře již znalého ceny politického perníku. Ve svém projevu mj. přiznává chybu "která se stala" podceněním prohnatosti komunistických elit a říká, že tato chyba se musí napravit. Neříká však jak, a ani se mu nelze divit jak, aby se tak stalo "způsobem

kulturním, právním, civilizovaným?" (...) Nejkratší je pasáž, kde se zamýšlí, co může slíbit. Je toho nemnoho. Ví, že to, co může slíbit, to naši společnosti tři vlády a tři parlamenty nemohou splnit. Proti zástupům ministrů a regiméntům poslanců by byl bezmocný i prezident, vybavený onačejšími pravomocemi než on.

Jiří Hanák

● – Funkci ministra obrany věnuji všechnen čas a energii. Proč tolik intelektuálů vstoupilo do politiky? Protože to byli především oni, kdo formulovali způsoby, určovali cesty a pojmenovávali hodnoty, k nimž bychom všichni společně měli směřovat po překonání totalitních systémů. Tím se nějakým způsobem zavázali a vstoupili do politiky. Není to dobrý stav. Politika je složitá, velmi náročná řemeslo, kterému je třeba se učit.

Luboš Dobrovský

● ... Kupónová privatizace tak, jak je koncipována, je doslova "krásně" profederální. (...) Každý občan si může koupit akcie kteréhokoliv podniku ve společném státě. Vzhledem k tomu, že efektivnější podniky jsou spíše v Čechách než na Slovensku, budou občané - Češi i Slováci - pravděpodobně v převážné většině kupovat akcie českých podniků. Má-li být federace federací, je to v pořádku a je mi to jedno. Kdyby se však měla "druhý den" po provedené kupónové privatizaci rozpadnout, znamenalo by to, že část českého majetku by byla rozdána občanům cizího státu.

Tomáš Ježek, ministr pro privatizaci

● ... Naše ústava je plná šovinistických formulací. (...) Ústavní zákon o čs. federaci (č. 103/1991) říká: "ČSFR je federativní stát dvou rovnoprávných bratrských národů, Čechů a Slováků". Federace se tedy neskládá z administrativních celků, ale je federací "národů" a navíc "bratrských"; o ostatních, Polácích, Maďarech, Ukrajincích, Němcích, Rusínech, Romech ani zmínka. Ti tu podle zákonodárců nežijí, nebo tu jsou jen na návštěvě.

Text promlouvá jazykem nacionálních blouznivců a každý v něm najde, co se mu hodí. Oba nacionální státy "mají právo na sebeurčení" (jací potom "rozbijechi" na Slovensku?), federace je prý "výrazem vůle obou národů žít ve společném státě". - Jaké vůle? Vždyť se těchto dvou národů (ani těch ostatních) nikdy nikdo neptal, federace vznikla rozdělením unitárního státu seshora. Dále ústava tvrdí, že obě republiky "respektují navzájem svou suverenitu i suverenitu ČSFR". Autor zákona to, zdá se, myslel naprosto vážně. Proč by tedy nemohlo mít Slovensko vlastní armádu a velvyslanectví když je suverénním státem? (...) Protože zákon o referendu (č.327/1991) svrchovanost národních republik zase popírá: "Plný výkon státní svrchovanosti jim může příslušet teprve ve chvíli, kdy by zanikla ČSFR" ...

Petr Janyška

● ... V. Mečiar těsně před odvoláním z funkce premiéra řekl: *Federaci rozbijí Češi*. Část bratislavské politické elity se od té doby snaží jeho program plnit. Metodu vědomé provokace antislovenských nálad v české politice a veřejném mínění převzala také řada představitelů vládní koalice SR. Příkladem je mnoho: nesouhlas s uznáním právní kontinuity ČSFR v preambuli čs.-německé smlouvy, idea domobrany, historiky o Prahou organizované morální genocidě Slováků, blahorečení G. Husáka, a k tomu se ještě přidává neustálé matení pojmů. Vzrůstající česká nechuť k "bratrskému národu" ukazuje, že hra má úspěch. (...) Pokud by KDH dokázalo svoji touhu po samostatném státě udržet v mezích legislativních kombinací, nic proti tomu. Nebezpečí začíná v té chvíli, kdy se začne lhát nebo sahat po rasově nebo národnostně definovaných protivnících z masa a kostí. I tady ukázal cestu V. Mečiar (na Slovensku stále bezkonkurenčně nejoblíbenější politik). Byl

to on, kdo před časem vyzval obyvatelstvo Moravy, (...) aby s nimi vytvořilo jednotnou frontu - *proti Čechom.*

Ivan Lamper.

● - Šel jsem na velvyslanectví s představou, že tu budu oficiálně pokračovat v práci, již jsem po léta v Paříži dělal "na koleně" a většinou zadarmo: v rozvíjení francouzsko-československých kulturních vztahů a v budování určitého obrazu naší kultury, jejíž jsem sám trochu součástí. Přes zkušenost, kterou jsem (*Dr. Šedivému*) dal k dispozici, mě bohužel nedovedl využít. (...) V rozporu s kulturní politikou vyslanectví přijme patronát nad výstavou, kterou předem nezná (...), podpoří francouzského hudebního experta, vyžadujícího po vyslanectví čistě soukromou (a nákladnou) službu. (...) Odtud je ovšem jen krok k podpoře, již pan doktor poskytl zkompromitovanému francouzsko-československému sdružení, které ve Francii (i u nás) minulý režim propagovalo a zároveň tu - s jeho finanční podporou - hostilo šampaňským Vasily Bil'aky. Proti skandálnímu činu nic nezmohly ani protesty tradičních krajanských organizací, které ve Francii léta říkaly o Československu pravdu. *Petr Král, býv. kulturní rada velvyslanectví ČSFR ve Francii. (STUDENTSKE LISTY, listopad 1991)*

● ... Největší paradox komunismu je v tom (...), že jsme se mnohem míň nadřeli. Moje generace a generace mých dětí za generaci mých rodičů zaplatí. (...) Mnoho bývalých komunistů ze stranické legitimace žádné výhody neměli a pokud je měli, využívali je pro normální práci. A těm tohle věčné osočování musí vadit. Pokud cítím vinu, tak především proto, že jsem svým členstvím zvyšoval legitimitu komunistického režimu. Jinak necítím vinu žádnou a už mám plně zuby toho levného křiku...

Vladimír Dlouhý, ministr hospodářství ČSFR.

● ... Úspěch Demokratické strany práce bude zaručen jen tehdy, pokud se levice přestane omlouvat za minulost, nebude se stydět za slovo *socialismus* a oslovení *soudruhu*, zavrhne reformy nereformovatelného kapitalismu a tvrdě se postaví proti prezidentské diktatuře. František Josef v roce 1914 vydal prohlášení Mým národům. Při těchže slovech našeho pana prezidenta jsem se postavil do haptáku a zazpíval *Zachovej nám, Hospodine...*

Ivan Sviták

Hezkyčesky Od Podlahy

... jsme se v předminulém čísle *Oběžníku* posmívali častému výskytu pravopisných chyb v českých novinách, sami však nejsme schopni podobným chybám zabránit. V minulém čísle se nám do textu vloudila tak hrubá pravopisná chyba, že se nám při čtení hotových tisků zatmělo před očima. Mohli bychom se samozřejmě vymlouvat na to, že ten citát byl přesně opsán z českých novin: ne my, tedy, - to oni udělali tu chybu... ale my se vymlouvat nechceme a uznáváme, že jsme text neměli opisovat tak bezmyšlenkovitě. Pokud vás ta hrubka také tak pohoršila, prosíme o prominutí.

A když už se omlouváme za chyby: snad jste zpozorovali, že v *Oběžníku* poměrně často "zdobí" háčky a čárky písmena, nad kterými by být neměly. (*Jistý čtenář se tím - zdá se - na náš účet moc pobavil*). Tento jev ovšem není způsobován neznalostí pravopisu (jak se domníval ten jízlivý čtenář), na tom má zásluhu nešikovnost "sazeče": matrice *Oběžníku* jsou jím psány na počítači *MACINTOSH* firmy *APPLE*, v jehož typech písma se původně tato znaménka nevyskytovala a musela být k nim dodatečně naprogramována. To má ale za následek tu nepříjemnou povinnost, že se někdy mu-

si stisknout současně i tři příslušné klávesy aby se správné znaménko umístilo nad správné písmeno, což při psaní pochopitelně zdržuje, rozptyluje a unavuje - proto ty chyby.

Přes tyto "potíže růstu" a nesnáze s rodným jazykem v českých novinách i v Oběžníku, máme důvod být na dosavadní vývoj češtiny hrdi - alespoň Kamil Kovář to tvrdí :

Naše službičkování (v dobách totality) se neprojevovalo v naší řeči nijak tragicky, jazyk statečně odolal. UVědomil jsem si to při psaní slova *bohužel*. Částice s výrazem litosti se dá jen stěží nahradit výrazem jiným: *Alláhužel?* *Leninužel?* Předchozím generacím vděčíme, že si nepřipustili fanatické ideology zcela k tělu; kromě zprofanovaných termínů *soudruh* a *čest práci* toho příliš do hovorové češtiny neproniklo. Jinak bychom třeba mohli být svědky následující rozmluvy dvou starších žen o meteorologii:

- Stalinužel, dnes jsem neposlouchala rádio, nevíš, jaké bude zítra počasí? - Marxví, ale zdá se, že bude pršet. - Gottwaldudík, že už mám seno usušené. - Prosoudruhalenina, na plotně se mi vaří polévka! - Se Stalinem! S Marxem!
(FORUM č. 1, 1991)

Zato přívlastek *svatý* v názvech některých lokalit v českých zemích pozornosti bdělých ideologů neunikl a byl odstraněn, jako např. u názvů *Svatá Sidonie* nebo *Svatá Máří*; *Sv. Kopeček* se změnil na *Kopeček* u Olomouce, *Sv. Kříž* u Plané byl přejmenován na *Chodový Újezd*, *Sv. Dobrotivá* se změnila na *Zaječov* a *Andělská Hora* po sloučení se *Světlou* ve Slezsku na *Světlou Horu*. Se závadným obsahem, *leninužel*, přežilo několik názvů: *Světec*, *Sv. Jan* (nad *Malší* i u *Sedlčan*), *Hora Sv. Kateřiny*, *Hora Sv. Štěpána* a *Hory Matky Boží*. - S Marxem !

Dopisy

Každý den se vracíme ve vzpomínkách k našemu neuvěřitelnému putování. Teď už můžu říct, že to patřilo k jednomu z největších zážitků mého života. (...) Už v Lurdech jsem byla ráda, že jsme jeli, dostali jsme se do skupiny Francouzů z Paříže, mluvilo se anglicky a všichni ti lidé byli normální, veselí, milí; v tom všem bylo vidět, že je Pán s nimi. Během putování, povídání a přemýšlení mi došlo moc věcí, kterým jsem nerozuměla, v tom současném zdejším frmolu na takové myšlenky člověk nemá čas, a to je chyba. (...) V naší skupině byl moc sympatický kněz, pater Olivier, a s ním se právě dalo tak pěkně povídat a přemýšlet. Kdybych byla mužem, dám se k jezuitům; takhle to sice nejde, ale aspoň jim zůstanu věrná a budu se snažit vzdělávat se. (...) Mně, doufám, zůstane to, že s radostí čtu Písmo a těším se na chvíli, kdy můžu o přečteném přemýšlet...
Z Prahy.

*
* *

Na Českou katolickou misi a na Oběžník přispěli

Bečvář	Fischmeister	Machala	Rezac (?)	Tabery
Brotánek (USA)	Jáchym	Machová	Stany	Vaniček
Faucher	Kessner	Mainguet	Stránská M.	Vrzala
Fiala	Lowys	Mojzes	Stránský J.	

Všem dárcům upřímně PÁN BŮH ZAPLAT!

Česká katolická misie, Otec Petr Kolář a redakce Oběžníku děkují za pozdravy i za všechna přání k vánocům a k novému roku.

0000000000

Jako nedoručitelný se nám vrátil *Oběžník* od těchto adresátů:

M. Jenčík 31170 PLAISANCE DU FOUCH
J. Ledecová 33200 BORDEAUX V. Rivnac 93390 CLICHY s. B.
E. Olah 75017 PARIS F. Sigmund 92210 ST. CLOUD
A. Petras 92500 RUEIL-MALMAISON
L. Pokorný-Girard 92320 CHATILLON

Ať je smutno - jen když

* * *

je trochu veselo

Návrh na novou českou
měnu - ČESKÝ CAULÍR
Lic jednocaulířské ban-
kovky
1 CAULÍR = cca 4,26 DM
(Získáno ze zcela nedůvěry-
hodného zdroje).

IT TY NEJUŠLECHTILEJŠÍ NOVOROČNÍ PLÁNY NĚKDY NEVYJDOU...

Končí se rok 1988. Každý začíná ten Nový s vědomím dobře vykonané práce a s plány do budoucna. I my ve výboru Spolku se zamýšlíme nad vykonanou prací a (...) aktivní členi mají nové plány do budoucna. (...) Máme v plánu uspořádat výstavu o naší dlouholeté činnosti, historii a vývoji Spolku rodáků ve Francii. Mimo jiné chce Spolek zorganizovat nácvik československé celostátní Spartakiády, jak tomu bylo v roce 1955 a 1960. (...) Staňte se s námi cvičící představitelé Spolku na Strahově v roce 1990!

ASSOCIATION DES ORIGINAIRES DE TCHECOSLOVAQUIE
(Décembre 1988) Generální tajemnice Dana Malowiejská

RAČTE SI VYBRAT ...

Š Husákom odišla epocha totality, ponížovania človeka aj národa, epocha, ktorej bol stelesnením. Brežnev nemohol nájsť spol'ahlivejšieho kolaboranta so svojou okupačnou mocou ...

Ján Mlynárik

G. Husák byl výraznou postavou našich dějin a myslím si, že jeho místo ve slovenských dějinách je zabezpečeno ...

J. Čarnogurský, premiér SR.

Z mudrosloví jistého národa
středoevropského:

Byť bys vedl osla do Paříže,
komoň z něho nebude.

OBĚŽNÍK — bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ — 35, rue de Sèvres, 75006 PARIS — tél. 45 44 58 91

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 201 38 63 M Paris